

Nr 50.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående engångsbidrag till telegrafverkets änke- och pupillkassa för beredande av familjepension åt efterlevande till viss från aktiebolaget Stockholmstelefon övertagen personal; given Stockholms slott den 4 februari 1921.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Walter Murray.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 februari 1921.

Närvarande:

Statsministern friherre DE GEER, ministern för utrikes ärendena greve WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, TAMM, HANSSON.

Departementschefen, statsrådet Murray anförde:

I sammanhang med övertagandet år 1918 av aktiebolaget Stockholmstelefons telefonanläggningar träffades mellan telegrafstyrelsen och direktionen för Allmänna telefonaktiebolagets pensions- och gratifikations-

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 1 saml. 41 häft. (Nr 50.)

1

kassa ett avtal, varigenom de hos aktiebolaget Stockholmstelefon anställda tjänstemän, vilka varit tillförsäkrade pension från bolaget och övergått i telegrafverkets tjänst, tillerkändes rätt till tjänstepension från telegrafverket, mot villkor dels att bolaget förpliktade sig att erlagga retroaktivavgifter i enlighet med verkställda beräkningar och dels att personalen i fråga erlade pensionsavgifter i likhet med vad som vore gällande för telegrafverkets tjänstemän. Någon rätt till pension för efterlevande hustru och barn var däremot bolagets personal icke tillförsäkrad, varför bolaget icke ansåg sig hava någon anledning att ekonomiskt medverka till att personalen tillerkändes dylik rätt efter densammas övergång i telegrafverkets tjänst.

Enligt bestämmelse i 2 § i det av Kungl. Maj:t den 10 december 1920 för telegrafverkets änke- och pupillkassa fastställda reglemente har varje manlig innehavare av ordinarie tjänst vid telegrafverket skyldighet att vara delägare i kassan. Motsvarande bestämmelse fanns även intagen i § 1 av det tidigare gällande reglementet av den 17 juni 1908. Då enligt bägge reglementena delägarnas årsavgifter till kassan utgå oberoende av inträdesåldern i densamma och retroaktivavgifter icke förekomma, skulle det givetvis hava inneburit en alltför stor risk för kassan, om de från aktiebolaget Stockholmstelefon till telegrafverket övergångna manliga befattningshavare, av vilka flertalet överförts å ordinarie stat från och med den 1 juli 1920, skulle hava vunnit delaktighet i kassan utan att densamma tillfördes ersättning härför, särskilt som många av dem uppnått mera framskriden ålder.

På framställning av telegrafstyrelsen i skrivelse den 4 november 1919 har också Kungl. Maj:t i brev den 12 december 1919, bland annat, bemyndigat styrelsen förordna, att vid dylik tjänstemans konstituerande till ordinarie befattning vid telegrafverket hans inträdande i telegrafverkets ordinarie tjänst icke skulle medföra delägarskap i telegrafverkets änke- och pupillkassa, och har sådant förbehåll intagits i vederbörandes konstitutorial. Anmärkas må även i detta sammanhang, att i 39 § av reglementet den 10 december 1920 föreskrives, att från delaktighet i kassan kunna genom beslut av Kungl. Maj:t undantagas innehavare av ordinarie tjänst vid telegrafverket, vilka vid statens övertagande av enskilt företag övergått i tjänst vid verket.

*Telegraf-
styrelsen.*

I skrivelse den 31 augusti 1920 har telegrafstyrelsen gjort framställning om statsbidrag till telegrafverkets änke- och pupillkassa för beredande av pensioner åt efterlevande till ifrågavarande personal. Styrelsen anför härom:

»Redan i sin ovanberörda skrivelse den 4 november 1919 framhöll styrelsen, att det syntes styrelsen uppenbart, att anstalt måste träffas i syfte att bereda fa-

miljepension även för nämnda personal samt att styrelsen hade för avsikt att verkställa en försäkringsteknisk utredning för att få frågan förelagd 1921 års riksdag.

Dylik utredning har nu verkställts av f. d. förste aktuarien i försäkringsinspektionen, filosofie doktorn R. Palmqvist, och omfattar densamma *dels* de tjänstemän, som den 1 juli 1920 erhållit ordinarie befattning i telegrafverket, *dels* ock sådana tjänstemän, vilka ännu icke överförts å ordinarie stat men inom närmaste tiden komma att erhålla ordinarie tjänst.

Av den sålunda verkställda utredningen framgår, att det engångsbidrag, som motsvarar vad i retroaktivavgifter bort för tiden till den 1 juli 1920 erläggas för ifrågakomna personal, för att telegrafverkets änke- och pupillkassa må bli va i tillfälle att såsom delägare i kassan mottaga jämväl densamma, utgör, beräknat efter en räntefot av 4 %, sammanlagt 198,345 kronor samt efter en räntefot av 4½ % sammanlagt 167,772 kronor. Då å ena sidan det större beloppet måste anses något för högt, men å andra sidan, särskilt med hänsyn till att retroaktivavgifterna för den personal, vilken ännu icke vunnit ordinarie anställning, beräknats som om ordinarie tjänst erhållits redan den 1 juli 1920, det mindre beloppet icke torde vara tillfyllest, får telegrafstyrelsen föreslå, att ifrågakomna engångsbidrag måtte bestämmas till i runt tal 175,000 kronor. Telegrafstyrelsen vill för sin del på det varmaste tillstyrka, att nämnda belopp, 175,000 kronor, måtte av Kungl. Maj:t och riksdagen anvisas att såsom engångsbidrag utgå av telegrafverkets medel till telegrafverkets änke- och pupillkassa, på det att familjepension må kunna beredas efterlevande till nu ifrågakomna personal.

Telegrafstyrelsen anser sig härför hava ett ytterligare stöd i den av 1920 års riksdag till Kungl. Maj:t avlätna skrivelse nr 244, vari riksdagen anhållit, att Kungl. Maj:t ville låta utreda, huruvida och på vilket sätt änkor och barn efter sådana statstjänare, som ej vore delägare i någon av staten understödd kassa för familjepensionering, genom statens medverkan måtte kunna beredas tillfälle till sådan pensionering.

Slutligen får telegrafstyrelsen nämna, att styrelsen anmodat de av nu ifrågakomna tjänstemän, vilka redan erhållit ordinarie anställning vid telegrafverket, att från och med den 1 juli 1920 erlægga stadgade avgifter till änke- och pupillkassan ävensom meddelat dem, att dessa avgifter, därest ovanberörda engångsbidrag icke skulle bli va beviljat, komme att återbetalas till vederbörande, samt att, vid bifall till engångsbidragets anvisande, pensioner komme att utbetalas från kassan retroaktivt från tiden för pensionsrättens inträdande.»

På grund av vad sålunda anförts hemställer telegrafstyrelsen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen besluta att till telegrafverkets änke- och pupillkassa av telegrafverkets medel anvisa ett engångsbidrag av 175,000 kronor för beredande av familjepension åt efterlevande till den från aktiebolaget Stockholmstelefon av telegrafverket övertagna personal, vilken erhållit eller kommer att erhålla ordinarie tjänst vid telegrafverket.

Till följd av remiss har kommunikationsverkens lönekommitté den 13 januari 1921 avgivit utlåtande i ärendet. Kommittén anför därvid till en början följande:

Kommunikationsverkens löne-kommitté.

*Kommittén har ansett sig vid behandlingen av den utav telegrafstyrelsen gjorda framställningen böra taga hänsyn till avfattningen av det nya reglemente för telegrafverkets änke- och pupillkassa, som vid tiden för remissresolutionen var under omprövning och vilket numera blivit av Kungl. Maj:t den 10 december 1920 fastställt. Frågan om statsbidrag till täckande av den engångskostnad, som skulle erfordras för beredande av delägarskap i nämnda kassa åt här avsedd personal, står nämligen, enligt kommitténs uppfattning, i visst samband med den omfattning, i vilken familjepension åt änkor och barn efter avlidna delägare i kassan för framtiden kommer att utgå, samt med bestämmelserna rörande pensionsavgifter och villkoren i övrigt för dylik pension.

Vad angår själva principfrågan, huruvida staten bör ikläda sig kostnader av det slag, som här avses, kan man enligt lönekommitténs mening icke undgå att hysa en viss tvekan med hänsyn till de inom andra områden av statsförvaltningen tillämpade regler rörande retroaktivavgifter för beredande av rätt till familjepension efter befattningshavare, för vilka delaktighet i vederbörande kassa av en eller annan anledning blivit fördröjd utöver såsom normal ansedd tid. Dylika avgifter skola i allmänhet bestridas av befattningshavaren ensam. Exempelvis skall sålunda enligt § 4 mom. 1 i Kungl. Maj:ts reglemente för statens järnvägars änke- och pupillkassa den 30 december 1910 den, som vid därefter skeende anställning i statens järnvägars ordinarie tjänst fyllt trettio år, erlägga retroaktivavgift, motsvarande hela värdet av förmånen att icke behöva erlägga högre årsavgifter än de i reglementet bestämda. Enligt § 14 i Kungl. Maj:ts förnyade reglemente den 16 december 1916 för civilstatens änke- och pupillkassa — i vilken bl. a. befattningshavarna vid postverket och statens vattenfallsverk äro delaktiga — skall befodringsavgift efter särskilda grunder till kassan betalas av envar, vilken efter det han fyllt tjugufem år inträder såsom delägare i kassan eller erhåller förhöjning i delaktighetsbeloppet.

I fråga om nämnda befodringsavgift till civilstatens änke- och pupillkassa har emellertid, på sätt här nedan omförmäles, beträffande viss från enskilt företag övertagen personal genom beslut av statsmakterna lämnats medgivande, att densamma finge utbetalas av verkets medel.

I den vid 1911 års riksdag framlagda proposition (nr 94) med förslag till avlöningsbestämmelser för tjänstemän vid statens vattenfallsverk, vilken proposition även innehöll bestämmelser för ordnande av pensionsförhållandena för sagda personal, föreslogos sålunda vissa bestämmelser i syfte att bereda den från Trollhätte kanalverk övertagna personalen lättnader vid densammas anslutning till civilstatens änke- och pupillkassa. Av föredragande departementschefen framhölls därvid, att redan enligt de med förmännen och vakterna vid kanalverket avslutade kontrakten änka efter sådan befattningshavare kunde erhålla pension. Jämväl fader- och moderlösa barn efter befattningshavarna kunde på grund av kontrakten tillerkännas årligt understöd till visst belopp. För att änkor och barn skulle komma i åtnjutande av dessa förmåner hade några avgifter icke erlagts. Skulle åter anslutning ske till civilstatens änke- och pupillkassa, måste såväl vissa tilläggs- och befodringsavgifter som ock, för framtiden, särskilda årsavgifter erläggas. För att vakterna och förmännen genom att övergå på den nya staten icke måtte beträffande familjepensioneringen komma i allt för mycket sämre ställning än för det dåvarande, syntes man därför beträffande dem böra gå något längre än i fråga om andra tjänstemän vid statens vattenfallsverk och medgiva, att de befodringsav-

gifter, som eventuellt komme att avfordras dem, måtte erläggas av nämnda verks medel.

I enlighet med departementschefens hemställan upptogs i propositionen förslag därom, att de befordringsavgifter, som jämlikt § 14 i reglementet för civilstatens änke- och pupillkassa skulle till kassan utgivas av förmän och vakter, vilka före 1912 års ingång anstälts vid Trollhätte kanalverk, finge utbetalas av vederbörande verks medel.

Sedan den ifrågavarande propositionen av riksdagen avslagits, framlades vid 1913 års riksdag ny proposition (nr 75) i ämnet. Däri upptogs förberörda förslag om befordringsavgifternas gäldande i vissa fall av verkets medel, dock med utvidgning till jämväl annan personalgrupp.

Vad sålunda föreslagits godkändes av riksdagen, och utfärdades i överensstämmelse härmed bestämmelser i ämnet genom Kun gl. Maj:ts brev till vattenfallsstyrelsen den 29 augusti 1913.»

Rörande statsbidrag till pensionering av efterlevande till nu ifrågavarande personal yttrar kommittén:

»Beträffande den personal, som vid statens övertagande av aktiebolaget Stockholmstelefoners telefonanläggningar övergått i telegrafverkets tjänst, synas förhållandena i någon mån motivera ett medgivande i liknande riktning. Sålunda kan det, å ena sidan, ur telegrafverkets änke- och pupillkassas synpunkt icke anses skäligt, att densamma utan annan ersättning än de reglementsenliga, framtida pensionsavgifterna skulle övertaga pensionsrisken för de efterlevande till en på en gång ansluten personalstock, av vilken flertalet individer vid inträdet besuttede högre ålder än som motsvarar medelåldern för vinnande av ordinarie anställning i telegrafverkets tjänst och därav följande delägarskap i kassan.

Å andra sidan skulle, därest det erforderliga tillskottet till kassan för övertagande av sagda pensionsskyldighet till dess fulla belopp behövde erläggas av de nytillträdande delägarna själva, dessas utgifter för vinnande av delägarskap i kassan bliva avsevärt betungande, särskilt för dem bland personalen i fråga, som uppnått högre levnadsålder. Visserligen har någon rätt till familjepension icke i den privata tjänsten avtalsenligt varit dessa befattningshavare tillförsäkrad, varför några avgifter för dylik pensionering ej heller av dem erlagts, men enligt vad lönekommittén erfarit har i viss utsträckning det förfaringssättet tillämpats, att bolaget efter prövning i varje särskilt fall, därest omständigheterna befunnits ömmande eller befattningshavaren avlidit till följd av olycksfall i tjänsten, tilldelat pensioner åt änkor och barn efter befattningshavare i bolagets tjänst. Skulle nu för den övertagna personalen allt för stora ekonomiska hinder möta mot inträdande såsom delägare i telegrafverkets änke- och pupillkassa, torde det kunna förutses, att i ett flertal fall fråga ändock uppkomme om beredande av pension åt avlidnen befattningshavares efterlevande. Till undvikande av att en mängd dylika frågor av individuell natur framdeles skulle behöva underställas riksdagens prövning, synes det lönekommittén vara lämpligt, att personalens delaktighet i pensionskassan allt ifrån början möjliggöras och underlättas. I sådant syfte torde det få anses skäligt, att staten lämnar ett visst engångsbidrag till kassan.

I fråga om de synpunkter, som böra vara avgörande vid fastställandet av detta bidrag, skulle det enligt kommitténs mening med visst fog kunna ifrågasättas, att, enär såväl avgifter som pensioner blivit väsentligt höjda genom det nya regle-

mentets tillkomst, men nu ifrågavarande personal icke med tidigare avgifter bidragit till möjliggörande av den sålunda vidtagna höjningen av pensionerna, statens tillskott avpassades allenast efter de avgifter och pensionsbelopp, som gällt före det nya reglementets tillkomst. Emellertid torde det med hänsyn till önskvärddheten av hela personalens framtida likställighet på förevarande område få anses lämpligare, att bidraget gives sådan form, att dylik likställighet allt ifrån början må kunna inträda. I likhet med telegrafstyrelsen anser lönekommittén därför, att statsbidraget bör avse beredande av inträde med fullt delägarskap i kassan enligt reglementet av den 10 december 1920.»

Beträffande beloppet av det ifrågasatta statsbidraget anför kommittén:

»Det synes kommittén till en början, att man i fråga om räntefoten utan risk bör kunna räkna med den av telegrafstyrelsen angivna högre procentsatsen, 4 $\frac{1}{2}$ procent. Därjämte har kommittén emellertid vid frågans övervägande kommit till den uppfattningen, att det i telegrafstyrelsens framställning använda beräkningssättet komme att innebära ett väl långt gående gynnande av den ifrågavarande personalen i jämförelse med övriga delägare i kassan, varför grunderna för bidragets beräkning synes böra omläggas för vinnande av ett ur försäkringsteknisk synpunkt riktigare och till det nya pensionsreglementets bestämmelser sig närmare anslutande resultat. Till utveckling av denna uppfattning tillåter sig lönekommittén erinra därom, att enligt 4 § i det nya reglementet nyinträdande delägare är skyldig att erlägga pensionsavgift från och med den månad, under vilken han tillträder ordinarie tjänst vid telegrafverket, till och med den månad, då 360 månatliga inbetalningar av pensionsavgift fullgjorts; dock med iakttagande av att pensionsavgift icke i något fall skall erläggas för längre tid än till och med den dag, delägaren avlider eller hans delägarskap i kassan jämlikt bestämmelserna i reglementet eljest upphör.

Uti den av telegrafstyrelsen återopade beräkningen utgår man från den förutsättningen, att här ifrågavarande personal skall från tiden för erhållandet av ordinarie anställning vid telegrafverket erlägga pensionsavgifter till kassan under återstående livstid, dock högst under trettio år räknat från den ålder, då ordinarie anställning i medeltal vinnes av telegrafverkets övriga personal. Denna ålder har för de tjänstegrader, om vilka här är fråga, antagits vara 32 år, med undantag för stationsförmän, förste stationsbiträden och stationsbiträden, för vilka motsvarande ålder antagits vara 23 år. Till följd härav skulle erläggandet av avgifter i varje särskilt fall upphöra vid respektive 62 och 53 års ålder. Det engångsbidrag, som med en dylik utgångspunkt försäkringstekniskt ansetts erforderligt för beredande av delaktighet i kassan åt den från det enskilda bolaget övertagna personal, vilken redan vunnit ordinarie anställning vid telegrafverket, utgör med användande av nyssnämnda räntefot, 4 $\frac{1}{2}$ procent, 137.082 kronor.

Genom det sålunda angivna beräkningssättet komma tydligtvis de befattningshavare, om vilka här är fråga, i förmånligare ställning med avseende å de egna inbetalningarna till kassan än övriga delägare, vilka sistnämnda, även om de relativt sent vunnit ordinarie anställning, icke såsom utgångspunkt för den period, under vilken pensionsavgift skall erläggas, fått tillgodoräkna någon annan tidpunkt än den, vid vilken ordinarieblivandet i varje särskilt fall ägt rum. Denna för-

månsställning för den sålunda övertagna personalen ökas, ju äldre befattningshavaren är vid övergången i statens tjänst. Enligt lönekommitténs mening föreliggande skäl till beredandet av en dylik gynnsam undantagsställning åt de från aktiebolaget Stockholmstelefon övertagna befattningshavarna, utan synas dessa i fråga om avgifterna till familjepensioneringen rättvisligen böra likställas med annan personal, som vinner ordinarie anställning vid telegrafverket, och sålunda från tillträddandet av den ordinarie anställningen i telegrafverkets tjänst erlagga pensionsavgifter till kassan under återstående livstid, dock högst under trettio år.

Även med en dylik grund för beräkningarna erfordras emellertid med hänsyn till nu ifrågavarande befattningshavares genomsnittliga högre levnadsålder vid inträdet i kassan ett engångsbidrag till den sistnämnda för att icke övertagandet av de nya delägarna skall medföra relativt större risk ur försäkringsteknisk synpunkt än som i allmänhet är förbunden med nytillträdande delägars upptagande. För utrönande av storleken av detta bidrag har kommittén anmodat filosofie doktorn R. Palmqvist, vilken utfört den av telegrafstyrelsen åberopade utredningen i ärendet, att verkställa en särskild undersökning. Enligt denna utredning skulle den beräknade engångskostnaden för dem bland här avsedda personal, som hittills vunnit ordinarie anställning, utgöra 81,912 kronor. Med ett bidrag av nämnda summa skulle kassan bliva fullt tryggad för den ökade risken med hänsyn till de särskilda omständigheter, som äro förbundna med upptagandet i detta fall av nya delägare, under det att dessa senare bleve till alla delar jämställda med annan personal, som vinner anslutning till kassan. Kommittén anser fördensku skäligt, att det nu ifrågasatta statsbidraget bestämmes till sålunda angivna belopp, 81,912 kronor.

Beträffande den från bolaget övertagna personal, som ännu icke erhållit ordinarie tjänst vid telegrafverket, har engångsbidraget i den av telegrafstyrelsen åberopade beräkningen upptagits till — efter $4\frac{1}{2}$ procent räntefot — 30,690 kronor. Då emellertid, enligt vad kommittén från telegrafstyrelsen inhämtat, endast ett fåtal av dessa befattningshavare och, i varje fall, endast yngre personer bland dem lära kunna påräkna ordinarie anställning, torde dessa utan nämnvärt ökad risk för kassan kunna beredas delägarskap i vanlig ordning och något statsbidrag härför sålunda icke vara erforderligt.»

Under åberopande av det anförda hemställer lönekommittén, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att till telegrafverkets änke- och pupillkassa må av telegrafverkets medel, såsom bidrag för beredande av delägarskap enligt det för kassan den 10 december 1920 fastställda reglementet åt den från aktiebolaget Stockholmstelefon av telegrafverket övertagna personal, vilken erhållit ordinarie tjänst vid telegrafverket, utbetalas ett belopp av 81,912 kronor.

Lika med telegrafstyrelsen och lönekommittén anser jag, att åtgärder böra vidtagas för att den från aktiebolaget Stockholmstelefon av telegrafverket övertagna personal må erhålla möjlighet att sörja för pensioneringen av sina efterlevande genom inträde i telegrafverkets änke- och pupillkassa i enlighet med bestämmelserna i det nya reglementet av

Departementschefen.

den 10 december 1920. Med en sådan åtgärd skulle jämväl undvikas, att i en mängd fall frågor om beredande av pension direkt av statsmedel åt efterlevande till ifrågavarande befattningshavare tid efter annan behövde underställas riksdagens prövning, vilket eljest säkerligen skulle bli förhållandet.

Större delen av den övertagna personalen skulle emellertid vid sitt inträde i kassan vara av relativt hög levnadsålder, vadan den risk, kassan måste åtaga sig för pensioneringen, icke skulle komma att uppvägas av de pensionsavgifter, som av personalen efter inträde i kassan årligen skola erläggas. Att de nytillträdande delägarna själva skulle i sin helhet betala erforderligt tillskott till kassan för övertagande av avsedda pensionsskyldighet torde ej böra ifrågasättas. Ehuru jag hyst någon tvekan, om ej möjligen någon del av det behövliga tillskottet borde kunna gäldas i sådan ordning, har jag emellertid, med hänsyn till att några retroaktivavgifter ej i reglementet äro stadgade för någon delägare i kassan och på grund av vad lönekommittén i övrigt anført, ansett mig böra tillstyrka förslaget, att staten träder emellan och med ett engångsbidrag till kassan, motsvarande hela summan av det erforderliga tillskottet, underlättar personalens delägarskap i kassan, helst genomförandet av en anordning med uppdelning av bidraget skulle vara förbundet med åtskilliga svårigheter.

Vad beloppet av det ifrågasatta bidraget beträffar, framgår av lönekommitténs utredning i ämnet, att ett bidrag av 81,912 kronor skulle kunna anses tillräckligt för att bereda dem av nu omförmälda befattningshavare, som erhållit ordinarie tjänst vid telegrafverket, delaktighet i kassan. Då kommitténs beräkning av bidragets belopp är grundad på den förutsättningen, att nämnda befattningshavare i fråga om inbetalning av avgifter skulle bli jämförda med telegrafverkets övriga ordinarie personal — något som däremot ej synes bli fallet vid tillämpning av telegrafstyrelsens beräkningssätt — vill jag ansluta mig till lönekommitténs förslag i ämnet. Något statsbidrag till kassan för den personal, som ännu ej vunnit ordinarie anställning vid telegrafverket, torde däremot av skäl, som lönekommittén anført, ej vara behövt.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att såsom bidrag till beredande av delaktighet i telegrafverkets änke- och pupillkassa för den från aktiebolaget Stockholmstelefon av telegrafverket övertagna personal, vilken erhållit ordinarie tjänst vid nämnda

verk, må av telegrafmedel till berörda kassa utbetalas ett belopp av 81,912 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställen behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

F. Wessberg.
